

[Kryger.]

desse spørge, om der ikke ville være noget rimeligt i, at man inddrog f. eks. Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke i de forhandlinger, der eventuelt skal føres i udvalget, idet netop disse organisationer har et ret udstrakt kendskab til forholdene i alle de lande, som udvandrerne specielt søger til.

Jeg kan således understrege, at Dansk Sømandskirke i fremmede Havne efterhånden er ved at få ganske glimrende repræsentanter bogstavelig talt i alle lande, som har føling med alt, hvad der sker derude, og det er også en kendsgerning, som jeg tror vi er mange i dette høje ting der er enige om: at netop disse repræsentanter derude øver en meget stor indsats for mange af dem, som begiver sig ud. Jeg vil som sagt henstille til den højtærede arbejdsminister, at der drages omsorg for, at disse institutioner bliver hørt, og at de bliver inddraget i det oplysningsarbejde, vi her agter at iværksætte over for disse mange unge udvandrere, for det er jo specielt de unge, der forsøger at drage hjemmefra.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget i dets helhed til en hurtig udvalgsbehandling.

Ellen Jerking: På den konservative gruppes vegne vil jeg gerne tilsige støtte til de lovændringer, der er fremsat forslag om.

Jeg finder det absolut rigtigt, at man ophæver den koncessionsafgift, der har været opkrævet for udvandrere, der rejste med skib. Det turde være en meningsløs foranstaltning i vore dage, ikke mindst når der ikke samtidig opkræves afgift for personer, der rejser med fly.

Vi mener også i vor gruppe, at det vil være forsvarligt at nedlægge statens udvandringskontor, når arbejdsdirektoratet kan påtage sig de opgaver for udvandrere, der fortsat må varetages, først og fremmest en objektiv oplysningsvirksomhed og beskyttelse mod, at udvandrere lader sig binde til økonomisk afhængighed af det land, de udvandrer til. Jeg vil indtrængende henstille, at man tager sig disse opgaver meget alvorligt og virkelig gør en indsats for at hindre, at landsmænd i blind optimisme bryder alle broer af herhjemme for at begynde forfra et fremmed sted, som propa-

gandaen har givet et rosenrødt skær, der ofte har meget lidt med virkeligheden at gøre.

Gennem min virksomhed som journalist har jeg set talrige eksempler på børnerige familier, der har forladt gårde og stillinger herhjemme og er rejst ud uden andre sprogkundskaber end dem, et 14-15 års barn i familien havde erhvervet sig i mellemskolen, og uden reelt kendskab til det land, de skulle til. Det vil sikkert i mange tilfælde være umuligt at slå den slags udvandringsfeber ned, men man bør i hvert tilfælde kunne sige, at der fra ansvarlig side er gjort alvorlige anstrengelser for at bibringe ukyndige udvandringslystne familieforsørgere en objektiv oplysning, så at de ikke naivt binder sig og familien til ophold i gennemgangslejre og anvist arbejde over lang tid. Der er så mange, der er ivrige efter at hjælpe dem ud, men når de først er ude, er der ingen, der hjælper dem hjem igen, hvis de skulle fortryde det.

Når vi her taler om udvandring, tænker vi især på rejser til lande, der gerne vil modtage dansk arbejdskraft, og som det følgende er let for danskere at få adgang til. Der sker imidlertid også i begrænset omfang udvandring til lande, det er vanskeligt at få adgang til, og nu, da udvandringsspørgsmålet er på tale, vil jeg gerne nævne, at det for provinsboere er ekstra dyrt og besværligt at komme til at udvandre til et sådant land gennem et „nåleøje“. Selve rejsens planlægning er i vore dage ikke stort mere kompliceret end anskaffelse af en lyntogsbillet herhjemme, men der kræves en masse attester og lægeundersøgelser.

Jeg har fra min nærmeste kreds eksempler på, at lægeundersøgelse og røntgenfoto-grafering til visum kun kan foregå i København hos bestemte autoriserede læger. Det er kun et lille spørgsmål, og det er naturligvis ikke noget, vi kan lovgive for, eftersom det er det visumudstedende land, der har afgørelsen, men jeg synes godt, man i al stilfærdighed kunne gøre opmærksom på, at der også i provinsen må findes læger, som man kan betro synsprøver og koppevaccination til, så at udvandrere i fjernere dele af landet ikke skulle behøve at ofre arbejdsdage og udgifter på at tage til København i den anledning. Jeg nævner dette lille spørgsmål også for at fremhæve, at